

сѣкакче слѣжѣтъ сз насз сили-тѣ небесни не видимо! — Такзвзи страхъ отз тыа гласоке обладава боазлико сѣрце. Тзй народз-а се лежи на очи-тѣ си, а пѣвцы-тѣ ставатз и запѣватз: „сзсз вѣрѣ и любовь да пристѣпимз, за да добѣемз дѣлаз въ вѣчный-а животз, аллілѣіа.“

Тогда сички-тѣ ставатз, зашто е жертва-та на скета трапеза вече готова, да са даде на вѣрни-тѣ да идѣтъ; а за да ѡ добѣѣтъ, діаконз-а излѣзка отз олтарь-а, и ги приготвиѣ за тѣѣ работѣ сзсз молитвы-тѣ за вѣчны-тѣ добрины, а свещенникз-а сзсз молитвѣ-тѣ господнѣ: „отче нашз,“ и тѣтакси са затвара олтарь-а сзсз завѣсѣ-тѣ, а свещенникз-а извиква: „прежде освѣщенная сватаа сватыѣ,“ пѣвцы-тѣ по обичаю отговаратз: „единз е скетз, единз е Господь, Исусз Христосз,“ и докато са причеставатз свещенникз-а и діаконз-а, тѣ пѣѣтъ на цѣрквѣ-тѣ, за да бѣде крѣпка: „вкѣсете и виждте, че е благз господь, аллілѣіа.“ А като дойде діаконз-а на двери-тѣ и повика вѣрны-тѣ да са причестѣѣтъ, тѣ тогда ѣще по силно запѣватз сзсз пророчески-тѣ дѣмы давидовы: „ще благославамз господа на сѣко време, негова-та хвала ще бѣде винаги въ мои-тѣ уста; чашѣз-а небесный и чашѣ-тѣ небеснѣ вкѣсете и виждте, че е благз господь, аллілѣіа.“ А като са понесѣтъ свети-тѣ дари на жертвенникз-а, тогда са тѣе винагисина-та пѣснь: „нека са напзлнѣтъ наши-тѣ уста сз твоѣ-тѣ хвала, господи; — упа-